

492

USTAWA

z dnia 8 sierpnia 1996 r.

o organizacji i trybie pracy Rady Ministrów oraz o zakresie działania ministrów.

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Rada Ministrów (Rząd) działa kolegalnie.**Art. 2. 1.** Rada Ministrów, wykonując ustanowione dla niej w konstytucji i ustawach zadania i kompetencje, rozpatruje sprawy i podejmuje rozstrzygnięcia na posiedzeniach.

2. Rada Ministrów może również rozstrzygać poszczególne sprawy w drodze korespondencyjnego uzgodnienia stanowisk (drogą obiegową).

Art. 3. Przepisy ustawy dotyczące ministrów stosuje się również do osób, o których mowa w art. 53 ust. 1 pkt 4 ustawy konstytucyjnej z dnia 17 października 1992 r. o wzajemnych stosunkach między władzą ustawodawczą i wykonawczą Rzeczypospolitej Polskiej oraz o samorządzie terytorialnym (Dz. U. Nr 84, poz. 426, z 1995 r. Nr 38, poz. 184 i Nr 150, poz. 729 oraz z 1996 r. Nr 106, poz. 488), z uwzględnieniem odrębności wynikających z trybu ich działania.

Rozdział 2

Członkowie Rady Ministrów

Art. 4. 1. Pracami Rady Ministrów kieruje Prezes Rady Ministrów.

2. Prezes Rady Ministrów reprezentuje Radę Ministrów.

3. Prezes Rady Ministrów:

- 1) koordynuje i kontroluje pracę ministrów,
- 2) wykonuje zadania określone w odrębnych przepisach.

Art. 5. W celu wykonania zadań, o których mowa w art. 4, Prezes Rady Ministrów może w szczególności:

- 1) wyznaczyć ministrowi zakres spraw, w których minister ten działa z upoważnienia Prezesa Rady Ministrów,

2) żądać informacji, dokumentów i sprawozdań okresowych lub dotyczących poszczególnej sprawy albo rodzaju spraw od ministra, kierownika urzędu centralnego lub wojewody oraz od pracowników urzędów organów administracji rządowej po zawiadomieniu właściwego ministra, kierownika urzędu centralnego lub wojewody,

3) zarządzić przeprowadzenie korespondencyjnego uzgodnienia stanowisk członków Rady Ministrów,

4) przewodniczyć w każdym z komitetów Rady Ministrów, bez względu na to, czy został powołany do składu komitetu, w trybie określonym w art. 11,

5) zwoływać posiedzenia, z udziałem właściwych ministrów, kierowników urzędów centralnych lub wojewodów i im przewodniczyć oraz brać udział w posiedzeniach komisji i komitetów sprawujących funkcje organów administracji rządowej i przedstawiać wnioski,

6) przekazać, z urzędu lub na wniosek właściwego organu albo na wniosek strony, sprawę należącą do właściwości więcej niż jednego ministra lub kierownika centralnego urzędu do załatwienia wskazanemu przez siebie ministrowi, zawiadamiając o tym wszystkie inne właściwe organy oraz strony,

7) rozstrzygać o zakresie działania ministrów w razie sporu kompetencyjnego między ministrami.

Art. 6. 1. W razie nieobecności Prezesa Rady Ministrów lub w innym wypadku czasowej niemożności wykonywania przez niego obowiązków w Radzie Ministrów, pracami Rady Ministrów kieruje wiceprezes Rady Ministrów wyznaczony przez Prezesa Rady Ministrów lub jeden z ministrów, jeżeli wiceprezes Rady Ministrów nie został powołany.

2. Wiceprezes Rady Ministrów wykonuje, w imieniu Prezesa Rady Ministrów, zadania i kompetencje w zakresie powierzonym przez Prezesa Rady Ministrów.

3. Prezes Rady Ministrów i wiceprezes Rady Ministrów mogą łączyć swoje stanowisko ze stanowiskiem ministra.

Art. 7. 1. Członek Rady Ministrów uczestniczy, na zasadach określonych w konstytucji, w ustalaniu polityki państwa, ponosząc za treść i za realizację działań Rządu odpowiedzialność w trybie i na zasadach określonych w odrębnych przepisach.

2. Członek Rady Ministrów jest obowiązany do inicjowania i opracowywania, w zakresie swojego działania, polityki Rządu, przedkładania inicjatyw i odpowiednich projektów aktów normatywnych na posiedzenia Rady Ministrów.

3. Członek Rady Ministrów realizuje politykę ustaloną przez Radę Ministrów.

4. Członek Rady Ministrów, realizując politykę ustaloną przez Radę Ministrów, w szczególności:

- 1) współdziała z innymi członkami Rady Ministrów,
- 2) nadzoruje działalność terenowych organów administracji rządowej,
- 3) współdziała z samorządem terytorialnym, organizacjami społecznymi i przedstawicielstwami środowisk zawodowych i twórczych,
- 4) występuje do Prezesa Rady Ministrów o powołanie zespołów międzyresortowych do wykonywania zadań wykraczających poza zakres jego działania,
- 5) po zawiadomieniu Prezesa Rady Ministrów powołuje rady i zespoły, jako organy pomocnicze w sprawach należących do zakresu jego działania.

Art. 8. Członek Rady Ministrów reprezentuje w swoich wystąpieniach stanowisko zgodne z ustaleniami przyjętymi przez Radę Ministrów.

Art. 9. 1. Członek Rady Ministrów, upoważniony przez Radę Ministrów, reprezentuje Rząd przed Sejmem Rzeczypospolitej Polskiej w sprawach rozpatrywanych z inicjatywy Rady Ministrów. W takim wypadku minister składa, po porozumieniu się z Prezesem Rady Ministrów, wszelkie oświadczenia w imieniu Rządu.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do reprezentowania Rządu w innych sprawach rozpatrywanych przez Sejm. W takim wypadku upoważnienia do reprezentowania Rządu może, w uzasadnionych wypadkach, udzielić ministrowi Prezes Rady Ministrów.

3. Prezes Rady Ministrów może, na wniosek ministra:

- 1) udzielić upoważnienia do reprezentowania Rządu przed Sejmem sekretarzowi stanu lub podsekretarzowi stanu w danym ministerstwie, pełnomocnikowi Rządu lub kierownikowi urzędu centralnego,
- 2) udzielić upoważnienia do reprezentowania Rządu w Sejmie, poza posiedzeniem plenarnym, innej osobie czynnej w danym dziale administracji rządowej.

4. Zasady określone w ust. 1—3 stosuje się odpowiednio do wszystkich innych sytuacji wymagających upoważnienia do reprezentowania Rządu przed innymi organami państwowymi, w szczególności przed Senatem Rzeczypospolitej Polskiej i Trybunałem Konstytucyjnym.

5. Zasady i tryb udzielania odpowiedzi na interpelacje i zapytania poselskie regulują odrębne przepisy.

Art. 10. 1. Rada Ministrów może ustanowić pełnomocnika Rządu do określonych spraw o charakterze czasowym, których przekazanie członkom Rady Ministrów nie jest celowe.

2. Pełnomocnikiem Rządu może być sekretarz stanu lub podsekretarz stanu, a w szczególnie uzasadnionych wypadkach, w zakresie zadań o zasięgu regionalnym — wojewoda.

3. Pełnomocnika Rządu powołuje i odwołuje Prezes Rady Ministrów.

4. Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, zakres udzielonych pełnomocnikowi upoważnień, sposób sprawowania nadzoru nad jego działalnością oraz sposób zapewnienia pełnomocnikowi obsługi merytorycznej, organizacyjno-prawnej, technicznej i kancelaryjno-biurowej, wraz ze wskazaniem sposobu finansowania jego działalności.

Rozdział 3

Organy wewnętrzne Rady Ministrów

Art. 11. 1. Rada Ministrów w celu uzgadniania stanowiska jej członków, inicjowania i przygotowywania rozstrzygnięć w określonych dziedzinach polityki Rządu może tworzyć, w drodze rozporządzenia, stałe komitety Rady Ministrów jako organy pomocnicze i opiniodawcze.

2. Rada Ministrów może postanowić, że rozpatrywanie określonych spraw będzie możliwe wyłącznie po zapoznaniu się ze stanowiskiem stałego komitetu.

3. Prezes Rady Ministrów może, z inicjatywy Rady Ministrów lub własnej, tworzyć komitety do rozpatrywania określonej sprawy.

4. W skład komitetów, o których mowa w ust. 1 i 3, wchodzi członkowie Rady Ministrów.

5. Do komitetów, o których mowa w ust. 1 i 3, stosuje się odpowiednio przepisy art. 17 i art. 20—22, z tym że określone w tych przepisach uprawnienia Prezesa Rady Ministrów przysługują przewodniczącemu komitetu, a sekretarza Rady Ministrów — sekretarzowi właściwego komitetu.

Art. 12. Prezes Rady Ministrów, z inicjatywy Rady Ministrów lub własnej, może tworzyć rady i zespoły, jako organy pomocnicze lub opiniodawczo-doradcze w sprawach zagadnień należących do zakresu działania Rady Ministrów lub Prezesa Rady Ministrów.

Art. 13. 1. Rada Ministrów w uzgodnieniu z zainteresowaną instytucją lub środowiskiem społecznym może powoływać, w drodze rozporządzenia, komisje wspólne, składające się z przedstawicieli Rządu oraz tej instytucji lub środowiska.

2. Celem komisji, o których mowa w ust. 1, jest wypracowanie wspólnego stanowiska w sprawach ważnych dla polityki Rządu oraz interesów reprezentowanej w komisji instytucji lub środowiska.

Art. 14. 1. Przy Prezesie Rady Ministrów działa Rada Legislacyjna.

2. Prezes Rady Ministrów powołuje członków Rady Legislacyjnej.

3. Prezes Rady Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, zadania oraz szczegółowe zasady i tryb funkcjonowania Rady Legislacyjnej.

4. Prezes Rady Ministrów po zasięgnięciu opinii Rady Legislacyjnej ustala, w drodze rozporządzenia:

- 1) zasady techniki prawodawczej,
- 2) zasady rejestrowania normatywnych aktów prawnych wydawanych przez organy administracji rządowej oraz zasady ogłaszania tych aktów, chyba że zostały one uregulowane w przepisach odrębnych.

Art. 15. Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, sposób finansowania i obsługi organów pomocniczych, opiniodawczo-doradczych i komisji wspólnych, o których mowa w art. 11—14.

Art. 16. Rada Ministrów ustanawia regulamin swojej pracy, w którym określa w szczególności:

- 1) tryb działania organów pomocniczych, opiniodawczo-doradczych i komisji wspólnych, o których mowa w art. 11—13, oraz tryb przygotowywania dokumentów przedstawianych tym organom i komisjom,
- 2) tryb zwoływania i odbywania posiedzeń komitetów, rad i zespołów określonych w art. 11 i 12.

Rozdział 4

Posiedzenia Rady Ministrów

Art. 17. Prezes Rady Ministrów zwołuje posiedzenia Rady Ministrów, ustala ich porządek i im przewodniczy.

Art. 18. Posiedzenie Rady Ministrów przygotowuje i obsługuje sekretarz Rady Ministrów, do którego należą również sprawy związane z:

- 1) przyjmowaniem od wnioskodawców oraz przekazywaniem członkom Rady Ministrów projektów dokumentów rządowych,
- 2) opracowywaniem protokołu ustaleń przyjętych przez Radę Ministrów,
- 3) przygotowaniem dokumentów rozpatrywanych przez Radę Ministrów oraz przedkładanych do podpisu Prezesowi Rady Ministrów,
- 4) koordynowaniem działalności legislacyjnej Rady Ministrów i Prezesa Rady Ministrów.

Art. 19. W wypadku wpłynięcia zawiadomienia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej o zwołaniu posiedzenia Rady Ministrów w trybie art. 38 ust. 2 ustawy konstytucyjnej z dnia 17 października 1992 r. o wzajemnych stosunkach między władzą ustawodawczą i wykonawczą Rzeczypospolitej Polskiej oraz o samorządzie terytorialnym (Dz. U. Nr 84, poz. 426, z 1995 r. Nr 38, poz. 184 i Nr 150, poz. 729 oraz z 1996 r. Nr 106, poz. 488), Prezes Rady Ministrów niezwłocznie zawiadamia o tym członków Rady Ministrów.

Art. 20. 1. Udział członków Rady Ministrów w rozpatrywaniu spraw i podejmowaniu rozstrzygnięć na posiedzeniu Rady Ministrów jest obowiązkowy.

2. W wypadku usprawiedliwionej nieobecności ministra na posiedzeniu, za zgodą Prezesa Rady Ministrów, w rozpatrywaniu spraw przez Radę Ministrów bierze udział wskazany przez ministra sekretarz lub podsekretarz stanu, a przy podejmowaniu rozstrzygnięć, nieobecnego ministra może zastąpić inny minister wskazany przez Prezesa Rady Ministrów.

3. Sekretarz Rady Ministrów uczestniczy w rozpatrywaniu spraw przez Radę Ministrów.

4. Prezes Rady Ministrów, z inicjatywy własnej lub na wniosek ministra, może zezwolić zaproszonym osobom na przysłuchiwanie się całemu lub części posiedzenia oraz na udzielanie wyjaśnień.

Art. 21. 1. Posiedzenia Rady Ministrów odbywają się przy obecności większości członków Rady Ministrów.

2. Rozstrzygnięcia Rady Ministrów zapadają w drodze uzgodnienia.

3. W wypadkach gdy osiągnięcie uzgodnienia nie jest możliwe, projekt rozstrzygnięcia może być, z inicjatywy przewodniczącego posiedzenia, poddany głosowaniu. Rozstrzygnięcia, w drodze głosowania, zapadają zwykłą większością głosów obecnych członków Rady Ministrów, a w razie równej liczby głosów, rozstrzyga głos przewodniczącego posiedzenia.

4. Członek Rady Ministrów może zgłosić do protokołu odrębne stanowisko w stosunku do rozstrzygnięcia podjętego na tym posiedzeniu Rady Ministrów.

Art. 22. 1. Posiedzenia Rady Ministrów mają charakter poufny. Prezes Rady Ministrów zarządza tajemność całości lub części posiedzenia ze względu na ochronę wiadomości stanowiących tajemnicę państwową lub służbową.

2. Rada Ministrów jest obowiązana informować opinię publiczną o przedmiocie posiedzenia oraz o podjętych rozstrzygnięciach. Nie dotyczy to spraw, w stosunku do których Prezes Rady Ministrów zarządził tajemność obrad.

Art. 23. 1. Z posiedzenia Rady Ministrów sporządza się pełny zapis jego przebiegu oraz protokół ustaleń.

2. Protokół ustaleń podpisuje Prezes Rady Ministrów i sekretarz Rady Ministrów, a w wypadku określonym w art. 6 ust. 1 — wiceprezes Rady Ministrów lub inny członek Rady Ministrów i sekretarz Rady Ministrów.

3. Protokół ustaleń doręcza się członkom Rady Ministrów, wojewodom, Prezesowi Najwyższej Izby Kontroli oraz innym osobom wskazanym przez Prezesa Rady Ministrów.

Art. 24. 1. Rada Ministrów może powierzyć Prezesowi Rady Ministrów ostateczną redakcję tekstów przyjętych rozstrzygnięć.

2. Rozstrzygnięcia Rady Ministrów podpisuje Prezes Rady Ministrów po ich przedstawieniu i podpisaniu przez sekretarza Rady Ministrów.

Art. 25. Regulamin, o którym mowa w art. 16, określa:

- 1) tryb zwoływania i odbywania posiedzeń,
- 2) tryb przygotowywania dokumentów i projektów rozstrzygnięć Rady Ministrów oraz organy właściwe do ich wnoszenia na posiedzenie,
- 3) tryb przygotowywania projektów aktów normatywnych Rady Ministrów,
- 4) tryb rozpatrywania i podejmowania rozstrzygnięć przez Radę Ministrów,
- 5) szczegółowe obowiązki sekretarza Rady Ministrów.

Rozdział 5

Kancelaria Prezesa Rady Ministrów

Art. 26. 1. Kancelaria Prezesa Rady Ministrów, zwana dalej „Kancelarią”, zapewnia obsługę:

- 1) Rady Ministrów i Prezesa Rady Ministrów,
- 2) wiceprezesów Rady Ministrów,
- 3) stałych komitetów Rady Ministrów,
- 4) Kolegium do Spraw Służb Specjalnych.

2. Kancelaria może również obsługiwać pełnomocnika Rządu oraz wskazane przez Prezesa Rady Ministrów, inne niż określone w ust. 1 pkt 3, organy pomocnicze i opiniodawczo-doradcze Rady Ministrów i Prezesa Rady Ministrów oraz komisje wspólne.

Art. 27. Kancelarią kieruje Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, powoływany i odwoływany przez Prezesa Rady Ministrów.

Art. 28. Prezes Rady Ministrów powołuje i odwołuje sekretarzy i podsekretarzy stanu w Kancelarii.

Art. 29. Do zadań, które z upoważnienia Prezesa Rady Ministrów realizuje Kancelaria, należy w szczególności:

- 1) kontrola realizacji zadań wskazanych przez Radę Ministrów i Prezesa Rady Ministrów oraz przedstawianie wniosków z przeprowadzonych kontroli i przedkładanie propozycji doskonalenia metod kontroli,
- 2) wydawanie Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej i Dziennika Urzędowego Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”,
- 3) koordynacja realizacji polityki kadrowej w administracji rządowej, w zakresie określonym w odrębnych przepisach,
- 4) obsługa spraw kadrowych osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe w administracji rządowej,
- 5) koordynacja współdziałania Rady Ministrów i Prezesa Rady Ministrów z Sejmem Rzeczypospolitej Polskiej, Senatem Rzeczypospolitej Polskiej, Prezydentem Rzeczypospolitej Polskiej i innymi organami państwowymi,

6) obsługa informacyjna oraz prasowa Rady Ministrów, Prezesa Rady Ministrów oraz wewnętrznych organów pomocniczych i opiniodawczo-doradczych Rady Ministrów,

7) koordynacja działalności kontrolnej Prezesa Rady Ministrów wobec organów administracji rządowej,

8) wykonywanie zadań z zakresu obronności i bezpieczeństwa państwa określonych w odrębnych przepisach,

9) wykonywanie innych zadań określonych w odrębnych przepisach lub zleconych przez Prezesa Rady Ministrów.

Art. 30. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb przeprowadzania kontroli, o której mowa w art. 29 pkt 1.

Art. 31. Prezes Rady Ministrów, w drodze rozporządzenia, nadaje Kancelarii statut, w którym określa szczegółowy zakres zadań i organizację Kancelarii oraz jednostki organizacyjne nadzorowane przez Szefa Kancelarii, z uwzględnieniem zasad określonych w art. 39 ust. 2—4.

Rozdział 6

Zakres i zasady działania ministrów

Art. 32. 1. Podstawowy zakres działania ministra wynika z nazwy jego urzędu, którą określa:

- 1) konstytucja — w stosunku do ministrów w niej wymienionych,
- 2) akt powołania do składu Rady Ministrów — w stosunku do pozostałych ministrów.

2. Minister wymieniony w ust. 1 pkt 1 może być jednocześnie ministrem, o którym mowa w ust. 1 pkt 2.

3. Minister kierujący określonym działem administracji rządowej może jednocześnie wykonywać inne zadania, na zasadach określonych w ustawie.

Art. 33. 1. Prezes Rady Ministrów ustala, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy zakres działania ministra, niezwłocznie po powołaniu Rady Ministrów, a jeżeli minister został powołany w innym czasie — niezwłocznie po jego powołaniu,
- 2) ministerstwo lub inny urząd administracji rządowej, który ma obsługiwać ministra, a w wypadku ministra kierującego określonym działem administracji rządowej — również organy i jednostki organizacyjne jemu podległe lub przez niego nadzorowane, z zastrzeżeniem art. 34 ust. 2.

2. Przepisy, o których mowa w ust. 1, tracą moc:

- 1) z dniem powołania nowej Rady Ministrów,
- 2) z dniem powołania dla danego działu administracji rządowej nowego ministra.

3. W wypadku uchylecia przepisów określonych w ust. 1, do dnia wejścia w życie nowych przepisów Prezes Rady Ministrów wykonuje zadania ministra, którego uchylony przepis dotyczy.

Art. 34. 1. Minister kieruje, nadzoruje i kontroluje działalność podporządkowanych organów, urzędów i jednostek. W szczególności w tym zakresie:

- 1) tworzy i likwiduje jednostki organizacyjne, chyba że przepisy odrębne stanowią inaczej,
- 2) powołuje i odwołuje kierowników jednostek organizacyjnych, chyba że przepisy odrębne stanowią inaczej,
- 3) organizuje kontrolę sprawności działania, efektywności gospodarowania oraz przestrzegania prawa przez jednostki organizacyjne.

2. Minister nadzoruje i kontroluje działalność organów i jednostek, w stosunku do których uzyskał uprawnienia nadzorcze na podstawie przepisów ustawowych — na zasadach określonych w tych przepisach. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio.

3. Rada Ministrów może powołać przy ministrze komitet doradczy i określić zakres jego zadań.

Art. 35. 1. Minister, do którego zakresu działania należy sprawowanie nadzoru nad określonym urzędem centralnym, przedstawia sprawy dotyczące tego urzędu na posiedzeniu Rady Ministrów.

2. Jeżeli odrębne przepisy nie stanowią inaczej, minister, o którym mowa w ust. 1:

- 1) składa Prezesowi Rady Ministrów wnioski o nadanie urzędowi centralnemu statutu,
- 2) składa Prezesowi Rady Ministrów wnioski o powołanie i odwołanie kierownika urzędu centralnego,
- 3) powołuje zastępców kierownika urzędu centralnego,
- 4) wykonuje w stosunku do urzędu centralnego uprawnienia określone w art. 34 ust. 1 pkt 3.

Art. 36. W razie nieobsadzenia stanowiska ministra lub jego czasowej niezdolności do wykonywania obowiązków, ministra zastępuje Prezes Rady Ministrów lub inny wskazany przez Prezesa Rady Ministrów członek Rady Ministrów.

Art. 37. 1. Minister wykonuje swoje zadania przy pomocy sekretarza i podsekretarza stanu.

2. Zakres czynności sekretarza i podsekretarza stanu ustala właściwy minister, zawiadamiając o tym Prezesa Rady Ministrów.

3. Sekretarza stanu i podsekretarza stanu powołuje Prezes Rady Ministrów na wniosek właściwego ministra.

4. Sekretarza i podsekretarza stanu odwołuje Prezes Rady Ministrów.

5. Ministra zastępuje sekretarz stanu w zakresie przez niego ustalonym lub podsekretarz stanu, jeżeli sekretarz stanu nie został powołany.

Art. 38. W razie przyjęcia dymisji Rządu przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, dymisję składają se-

kreтары i podsekretarze stanu oraz wojewodowie i wicewojewództwie. O przyjęciu dymisji Prezes Rady Ministrów rozstrzyga w ciągu trzech miesięcy od dnia powołania Rady Ministrów.

Art. 39. 1. Ministerstwo tworzy, znosi lub przekształca Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia.

2. W skład ministerstwa wchodzi komórki organizacyjne:

- 1) departamenty — do realizacji merytorycznych zadań ministerstwa,
- 2) biura — do realizacji zadań w zakresie obsługi ministerstwa,
- 3) sekretariaty — do obsługi ministra oraz komitetów, rad i zespołów,
- 4) wydziały — jako komórki organizacyjne wewnątrz komórek wymienionych w pkt 1 i 2.

3. W każdym ministerstwie tworzy się w szczególności:

- 1) gabinet polityczny ministra,
- 2) komórki organizacyjne, biura, wydziały lub wyodrębnione stanowiska do spraw:
 - a) prawnych,
 - b) informacji,
 - c) budżetu i finansów,
 - d) kadr, szkolenia i organizacji,
 - e) integracji europejskiej i współpracy z zagranicą,
 - f) informatyki,
 - g) zamówień publicznych,
 - h) administracyjno-gospodarczych,
 - i) obronnych,
 - j) kontroli, skarg i wniosków.

4. Bezpośredni nadzór nad komórkami organizacyjnymi wymienionymi w ust. 2 pkt 2 i 3 oraz ust. 3 pkt 2 sprawuje dyrektor generalny, który zapewnia prawidłowe wykonywanie zadań określonych przez ministra, sekretarza stanu i podsekretarza stanu. Prawa i obowiązki dyrektora generalnego urzędu określają odrębne przepisy.

5. Prezes Rady Ministrów, w drodze rozporządzenia, nadaje ministerstwu statut, w którym określa jego szczegółową strukturę organizacyjną.

Rozdział 7

Przepis końcowy

Art. 40. Ustawa wchodzi w życie w terminie i na zasadach określonych w ustawie — Przepisy wprowadzające ustawy reformujące funkcjonowanie gospodarki i administracji publicznej.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*